

Димитър Бежански

Проблеми със спасителя

У наше село се яви спасител. Един такъв – дългнест, кльошав и бос. Ходи по къщите и прави чудеса.

Най-напред отиде у къщата на Лазар. Лазар – болен. Пред умирачка. Тоя, спасителят, застана пред него и му вика:

„Лазаре, стани!“

За вас лъжа, за мене истина, обаче Лазар стана!

Оня пак: „Лазаре, ходи!“

И Лазар, три месеца крачка не беше направил, сега побегна като коза! И къде-къде – право у кръчмата! Влиза Лазар тичешком у кръчмата и моментално си поръчва шише вино.

А Зарко кръчмарят му вика: „Немам. Лазаре! Ако искаш водка нумер пет – има! Ама вино нема!“

Лазар пцува. „Яз – вика – човек пред умирачка, съм дошъл едно вино да ударим, а ти немаш! Бем ти кръчмата!“

И те ти го спасителят пак. „Сипи му – вика – едно шише вода!“

Зарко се дърпа. „Яз – вика – водка нумер пет му давам, а он се мръщи, па вода ако му сипем, нали главата че ми строши!“

„Нищо – вика спасителят. – Ти му сипи, аз отговарям!“

И Зарко сипа.

Бе каква беше тая вода, какво беше това чудо! Пие Лазар, брише мустак и вика: „По-убав мавруд не съм пил! Сега и да умрем, нема да ми е жал! Бем ти живото!“

Това – чудесата с Лазар и с виното. Ама имаше и други чудеса.

Баба Цона Къоравата. От десет години е къорава горката, понеже ѝ се явиха пердета на очите. Синовецте ѝ викат: „Спокойно, мамо. – викат – че ти направиме операция, че прогледнеш!“ Да, ама днеска – операция, утре – операция, синовецте се немат време. Тоя син апартамент изплаща, оня син продава москвич, та да купи мицубиши, абе, гайлета имат ората!

И – те ти го спасителят!

„Дай – вика, – бабо Цоне, да ти пипнем очите!“

И как я пипна, бабата прогледна! Нема пердета, нема завеси. Гледа като ястреб и даже вестник чете. „Средношколско знаме“ от преди двайсе години. Намерила го некъде под кацата за зеле и по цел ден го чете на глас.

Най се разчу обаче за Витлеемското чудо. Прибира се бай Витлеем от циганската махала с три риби под мишница и сам си говори. „Как – вика – сега с тия три риби да нахраним десет циганчета и три циганки?! Оня ден яре откраднах и пак гладни останаха, а сега – три риби!...“

И пак спасителят. Явява му се насреща, зима му рибите и влиза в махалата. И не само десетте циганчета на бай Витлеем, не! Целата махала нахранил с тия три риби, па останало още риба и за сушене, и за саламура, даже един циганин, братов син на бай Витлеем, отвори и рибарски дюкян!

Абе – чудеса!

Питаме се само що да го правиме сега тоя спасител!

Бамбашка човек! Верно, чудеса прави. Ама почна и много акъл да ни дава! „Грешни сте – вика, – не живеете праведно! За пъклото сте се приготвили до един!“ Така ни вика!

Дали па да не земеме да го разпнеме на един кръст, па ако е толку гявол – да възкръсне! Ако не – майната му!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французойка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2998>]